

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/96/2015
Identifikačné číslo spisu:	1012201392
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201392.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členov senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: Z. U., bytom N., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p. KRPZ-P-26/BA-KD 121-2012 zo dňa 09.02.2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 242/2012-251 zo dňa 27. augusta 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 242/2012-251 zo dňa 27. augusta 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRPZ-P-26/BA-KD 121-2012 zo dňa 09.02.2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V, Okresného dopravného inšpektorátu, o priestupku č.p. ORP-P-1565/V-OBCP-2008 zo dňa 06.11.2008, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a podľa § 22 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona mu bola uložená pokuta vo výške 400,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 16 mesiacov.

Krajský súd takto rozhodol, keď mal za preukázané, že žalobca viedol motorové vozidlo zn. Citroen bez vodičského preukazu, ktorý mu bol zadržaný z dôvodu exekučného príkazu a túto skutočnosť žalobca ani nepopieral, avšak poukazoval na protiprávne rozhodnutia súdnej exekútorky. Ďalej krajský súd dôvodil, že žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Správny orgán 1. stupňa sa nedopustil žiadnych procesných pochybení a ani hmotnoprávných, ktoré by predstavovali takú vadu v konaní, ktorá by mohla mať vplyv na

zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Čo sa týka druhu sankcie a jej výmery, krajský súd mal za to, že správny orgán prihliadol na závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný a najmä na to, že to nebol 1. priestupok. V priestupkovom konaní objektívne došlo k spáchaniu priestupku.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a z hľadiska obsahu podaného odvolania žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu ako nezákonný zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že krajský súd nezistil riadne skutkový stav veci, a to i napriek tomu, že mu poskytol relevantné a v tej dobe žalobcovi dostupné dôkazy. Podľa žalobcu ho krajský súd výrazne poškodil a spôsobil mu svojim rozhodnutím škodu veľkého rozsahu. Od 17.09.2009 sa mu protiprávne zadržáva jeho vodičský preukaz a na základe toho sa mu bráni v podnikaní. Tiež uviedol, že senát Krajského súdu v Bratislave sa pri rozhodovaní dopustil viacerých procesných pochybení. Poukázal na to, že v priestupkovom konaní sa snažil poukázať na protiprávne konanie matky jeho dieťaťa, ktorá ho nepravdivo krivo obvinila z toho, že jej dlhoval na výživnom na dieťa, a preto podala na neho návrh na vymożenie sumy 455 euro s príslušenstvom u súdnej exekútorky JUDr. Kučerovej a že následne mu bol zadržaný vodičský preukaz. Žalobca poukázal tiež na príslušnú genézu týkajúcu sa exekučného konania vedeného voči jeho osobe, ktorú považuje za nezákonnú, pretože on nikdy žiaden dlh na výživnom na jeho maloleté dieťa nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke súdu www.nsud.sk.

V správnom súdnictve prejednávajú súde na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave. Rozsudok krajského súdu sa dostatočne podrobne zaoberá skutkovými zisteniami správnych orgánov, námietkami žalobcu, ako aj vyjadreniami správnych orgánov na tieto námietky. Odvolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi prvostupňového rozsudku, ktoré zodpovedajú obsahu spisu a tieto dôvody si odvolací súd osvojuje ako svoje vlastné.

Najvyšší súd prvostupňový rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil a súčasne odkazuje na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, ktoré sú prakticky totožné s dôvodmi samotnej žaloby a s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vysporiadal a odvolací súd nevidí dôvod na zopakovanie vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu.

Podľa § 219 ods. 2 OSP odvolací súd len dopĺňa dôvody prvostupňového rozsudku nasledovne:

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného zo dňa 09.02.2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Bratislava V o priestupku, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 20.09.2011 v čase o 15,50 hod. v Skalici na ul. Mallého viedol príslušné motorové vozidlo zn. Citroen, a to bez vodičského preukazu, ktorý mu bol zadržaný na základe exekučného príkazu.

Podľa § 2 ods. 1 zák. o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 137 ods. 2 písm. p) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je vedenie motorového vozidla bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca podľa § 74 ods. 2 alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak osoba učí viesť motorové vozidlo v autoškole a podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2.

Podľa § 12 ods. 1 zák. o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatela, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa § 51 zák. o priestupkoch, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Správny poriadok“), v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je zrejмый postup pri použití správnej úvahy pri ukladaní pokuty v určitej výške, keď uviedol, na ktoré skutočnosti prihliadal (závažnosť priestupku, spôsob spáchania, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, osobu páchatela). Z uvedeného je zrejмый spôsob použitia správnej úvahy pri ukladaní výšky sankcie. Z uvedených dôvodov nemožno rozhodnutie o uložení pokuty považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že nemohol v tomto konaní skúmať prejudiciálnu otázku, či žalobcovi bol oprávnené zadržaný vodičský preukaz na základe príslušného exekučného príkazu z dôvodu, že mal mať dlh na výživnom. Žalobca tvrdí, že v tomto konaní túto skutočnosť nebol oprávnený skúmať ani krajský, a preto námietky žalobcu, že senát krajského súdu v tomto smere nezistil riadne skutkový stav veci hoci mu žalobca dal príslušné dôkazy, nie sú opodstatnené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so závermi krajského súdu, ktorý mal za preukázané, že dopravný priestupok kladený za vinu žalobcovi sa stal tak, ako to vyplýva z výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovanému v tomto konaní nárok na náhradu trov neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.